

Tien kaarsjes, tien vragen

LUC MARTENS TIEN JAAR
BURGEMEESTER VAN ROESELARE

ROESELARE **q** Vrijdag vindt op het stadhuis een kleine plechtigheid plaats waarbij het portret wordt onthuld van Luc Martens. Die is immers tien jaar aan de slag als burgemeester. Bij zo'n gelegenheid horen niet alleen tien kaarsjes op de taart, maar ook tien vragen van De Weekbode, door hem al wel eens 'het staatsblad van Roeselare' genoemd.

1. Wat hebt u geleerd uit tien jaar burgemeesterschap?

"Dat Roeselare een ongelooflijk dynamische stad is. Veel meer nog dan ik dacht. Het verenigingsleven wordt vandaag van onderuit hertekend: nieuwe initiatieven schieten als paddenstoelen uit de grond en tonen zich meteen levensvatbaar: Muntsummerspot, Kop van de Vaart, Karavan, gezellige eethuisjes, stadstuintjes... Als politicus heb ik vooral geleerd dat ik niet altijd meteen te hard van stapel mag lopen in mijn bevoegdheid. Ik ben geduldiger geworden en probeer de anderen beter mee te krijgen in mijn verhaal. Al blijf ik gefocust op mijn doelen."

2. Wat hebt u niet kunnen waarmaken wat u wel had gewild?

"Ik had gedacht dat we al verder zouden staan met nieuwe vormen van overleg en besluitvorming, waarbij de bevolking een belangrijker rol speelt. Met Roeselare 2030 hadden we wat dat betreft grootse ambities. Deze bevraging heeft ons beleid wel sterk gekleurd, maar het zoeken naar creatievere manieren om te overleggen en tot antwoorden te komen, is wat blijven steken. Maar dat kan nog wel goedgemaakt worden in de komende jaren. Ook de gemeenteraad bijvoorbeeld had ik al veel dynamischer willen zien. De raadszittingen zouden de hoogmis van de democratie moeten zijn, maar dat gevoel heb ik niet."

3. Wat was uw mooiste moment? De grootste ontgoocheling?

"Dé ontgoocheling was ongetwijfeld de uitslag van de jongste gemeenteraadsverkiezing. Ik voelde mij – en de collega's niet correct gewaardeerd voor de gigantische inspanningen die we hadden gedaan om Roeselare met groot gezag te laten deelnemen aan het concert van de steden. Maar de kiezer heeft altijd wel ergens gelijk: we hadden de boosheid om de belastingshervorming fout ingeschat, de resultaten van ons beleid waren toen nog niet voldoende zichtbaar en voelbaar."

"En wat het mooiste betreft: er is niet echt één moment. Maar mijn grootste tevredenheid is wel die over de goede sfeer binnen de huidige bestuursploeg en de toe-

genomen professionaliteit en het groot engagement van ons personeel. Ja, onze mensen zijn echt wel vriendelijk en behulpzaam hier op het stadhuis, en ik heb de indruk dat de bevolking daar best wel tevreden over is. De omslag is gebeurd."

4. Hoe slopend is de job van burgemeester?

(al lachend): "Het is een hondenstiel... Nee, laat ons zeggen dat je wel een beetje een microbe moet hebben om dat te willen doen. Met deze job sta je op en ga je slapen, 7 op 7, 24 op 24. Ik heb in die tien jaar enorm hard gewerkt. Niet altijd op het podium, maar heel vaak achter de schermen. Vele uren die vaak onzichtbaar zijn voor velen, maar van groot belang voor onze groei als centrumstad. En mede door de sociale media vinden de mensen je ook gemakkelijker dan vroeger. Dat is goed, ik gebruik Facebook en Twitter

"Wonen in De Munt is fantastisch. Ik had dat al veel eerder moeten doen"

zelf ook heel actief. Maar de verwachtingen van de burgers stijgen alsnaar, en je moet dat toch kunnen volhouden. Daags na een bericht krijg ik soms al een herinnering met de vraag waarom ik nog niet heb geantwoord. Erg slopend dus naar tijdsgebruik en energie, en je hebt een flinke portie relativeringsvermogen en een ijzere discipline nodig om de dagelijkse vloed aan e-mails en vragen te kunnen blijven overzien."

5. Hoe gaat u om met kritiek van de bevolking?

"Ik ben een grote voorstander van de mondigheid van de bevolking en stel me volledig open voor degegen kritiek, als die de zaak maar vooruit helpt en hoffelijk is geformuleerd. Ik ben zeker niet te verlegen om kritiek te accepteren en bij te sturen waar nodig. Ik merk echter wel dat ik, meer dan vroeger, geraakt word door gemakkelijke, niet onderbouwde of persoonlijke kritiek. Ik heb een

hekel op kritiek achter de rug, waarop je je niet kan verdedigen. Maar even erg vind ik onverschilligheid. Daar waar ik die vroeger heel vlot van me kon afzetten, blijft er nu soms iets hangen. Onderhuids vaak, met een gevoel van onrechtvaardigheid... Ja, ik heb wel een gevoelige ziel, en ben na tien jaar nog altijd geraakt wanneer er op mijn zitdag sukkelaars van mensen binnenkomen die je niet dadelijk kan helpen. Ik stop ze dan soms persoonlijk iets toe, misschien wel voor mijn eigen goedmoedsrust..."

6. Liever burgemeester of liever minister?

"Ik heb de beide functies met hart en ziel uitgeoefend. Als minister ben je vaak een lange tijd bezig met grotere dossiers. Dat intellectuele studiewerk ligt me wel, ik verdiep me graag ten gronde in iets ingewikkeldere materies. Maar tegelijk sta je wel iets verder verwijderd van de mensen. Ja, ik had er wel spijt van toen het in 1999 gedaan was omdat onze partij voor het eerst sinds mensenheugnis in de oppositie belandde. En ja, ik ben zeker met enige aarzeling aan mijn opdracht als burgemeester begonnen. Maar al snel heb ik plezier gevonden in de job, en dat is in de voorbije jaren alleen maar toegenomen."

"Het lokale wint overigens aan betekenis, overal ter wereld. Wereldwijd wordt bevestigd met de Amerikaan Benjamin Barber stelde: de wereld zou beter draaien als de burgemeesters het voor het zeggen zouden hebben.... Want zij weten als geen ander wat de bevolking beroert en hoe ze de dingen daadwerkelijk moeten aanpakken. Spijtig genoeg krijgen we daar nog altijd niet voldoende waardering voor van de hogere overheden. De elkaar opvolgende staats-hervormingen zijn voor mij echt wel ontgoochelend wat dat betreft."

7. Hoe lang blijft u nog burgemeester?

"De wissel is voorzien voor begin volgend jaar. Ik heb altijd gezegd dat ik ten langste tot mijn 70ste verjaardag zou blijven, en die is in april. We zijn die wissel al lang en degelijk aan het voorbereiden, en we zitten op schema. Dit is trouwens ook de reden waarom ik de jongste maanden minder voor het voetlicht ben gekomen in Roeselare: ik wil mijn opvolger alle kansen geven om zich nu al in te werken. Mijn rol is nu meer die van coach geworden. En wees gerust: zelfs zonder overal op de eerste rij te staan, weten de mensen je wel te vinden hoor. Na de wissel blijf ik trouwens gemeente-

raadslid, wat me ook toelaat om voorzitter te blijven van de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten. Ook mijn mandaat bij de Raad van Europa wil ik nog een tijdje voortzetten."

Luc Martens: "Wereldwijd wordt het bevestigd: de wereld zou beter draaien als de burgemeesters het voor het zeggen zouden hebben. (Foto SB)

"Hekel aan kritiek achter de rug. Maar even erg vind ik onverschilligheid"

8. Officieel is nog niet meege-deeld wie uw opvolger wordt, maar de consensus zou rond zijn. Welke goeie raad geeft u hem (of haar...)?

"Bruggen bouwen en mensen en groepen verbinden is dé taak bij uitstek van een de burgemeester. Luister goed naar de mensen, leg vele contacten en blijf ten alle tijde aanspreekbaar. Maar verloochen je eigen gedachtegoed niet. Blijf in alle situaties jezelf en durf de uiteindelijke verantwoordelijkheden en beslissingen nemen."

9. Hoe lang blijft u nog in Roeselare wonen?

"Nog een hele tijd, in tegenstelling tot wat de oppositie graag beweert. Chantal heeft nog een beroepsloopbaan van zo'n vijf jaar voor zich, maar toch denken we er stilaan aan van ons op één adres te vestigen, en dat zal in Roeselare zijn. Ze vindt het een fantastische shoppingstad, en ze voelt zich

hier echt welkom. Roeselare zou voor haar nog wat groener mogen, maar daar wordt aan gewerkt..."

Onze verhuizing naar De Munt, in het centrum, is een geweldige meevaller, ik heb geen vijf minuten weemoed gehad naar mijn vroegere woning. Ik geniet nu van een fantastisch uitzicht, tot in Passendale, en met plezier tel ik de vele bouwkransen overal in de

stad. En, ik kom nu veel meer mensen tegen en geniet met volle teugen van de dynamiek van het centrum. Ik had dat al veel vroeger moeten doen.

Ook na mijn burgemeesterschap wil ik me trouwens nog ten dienste stellen van deze stad, zonder de rol van driftige schoonmoeder op mij te nemen weliswaar."

10. Hoe wilt u in Roeselare door het nageslacht herinnerd worden?

"Persoonlijk als een hardwerkend en correct man, die heel aanspreekbaar was voor wie initiatief wil nemen. Maar evenzeer voor wie zich verlaten of afgewezen voelt....

En als burgemeester wil ik de geschiedenis ingaan aan als de man onder wiens ambt de stad een grote sprong voorwaarts heeft gemaakt. Stationsomgeving, ARhus, Westlaan-Noordlaan, nieuw ziekenhuis, opstart nieuw zwembad...: allemaal ambitieuze projecten die heel wat tijd hebben gevraagd en ongemakken brachten. Maar ik hoop dat men later toch met enige trots zal kunnen terugkijken, als men ziet in welke stad de kinderen en volgende generaties kunnen opgroeien. Ik hoop dat ze dan zeggen: wat goed dat men destijds die beslissingen heeft genomen..."